



Jordi Bilbeny i la catalanitat d'En Colom al MACBA

Autor: Xavi Llobet

Data de publicació: 05-09-2019

Fins al 20 d'octubre del 2019 es pot visitar al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) l'exposició 'Territoris indefinits. Perspectives sobre el llegat colonial', en què es pot trobar l'obra fotogràfica "History. Christopher Columbus" (2013). Allí se cita l'obra d'En Jordi Bilbeny i la seva defensa de la catalanitat d'En Colom. En Xavi Llobet ens recomana l'exposició i pensa que ja es comencen a popularitzar les nostres recerques. Alhora, repassa críticament alguns dels principals llibres de l'Institut.

Detall de l'exposició (clicu-hi damunt)

Recomano la visita a l'exposició intitolada "Territoris indefinits. Perspectives sobre el llegat colonial", que podeu trobar al MACBA fins al 20 d'octubre del 2019, on es pot trobar l'obra fotogràfica "History. Christopher Columbus" (2013), de Daniela Ortíz i Xosé Quiroga. En aquesta obra se cita En Jordi Bilbeny i la seva defensa de la catalanitat d'En Colom: "L'origen i any de naixement de Cristòfor Colom són controvertits. La tradició, en part sostinguda per documentació escrita, el fa nascut a Gènova, tesi sovint contestada per altres hipòtesis, entre elles la d'un possible origen català. L'historiador Jordi Bilbeny va popularitzar el fet de la catalanitat de Colom, especialment entre la joventut, fent arribar al públic en general investigacions d'anteriors colombistes i altres de pròpies on defensa que Colom era ambaixador de la Generalitat".

La impressió que m'he emportat d'aquesta exposició és que ja es comencen a popularitzar les recerques d'En Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història. I això és important perquè demostra que ja s'està començant a trencar la censura i l'aïllament provocat contra les troballes de l'Institut, que van molt més enllà d'En Cristòfor Colom. Es comença a tancar el cercle entre la recerca historiogràfica i el relat social, que s'han d'alimentar mútuament. La nova història comença a trencar barreres i es comença a convertir en una eina de construcció de la veritat i la identitat social dels catalans. Més enllà del cercle restringit dels investigadors que lluiten per donar a conèixer les seves teories i

descobriments i més enllà de la censura i dels atacs despietats que reben contínuament, ja és la gent qui comença a reflexionar sobre els seus orígens, el seu passat i la seva identitat.

Els que acusen l'INH de manca de proves estan fent servir unes ulleres acolorides amb prejudicis. Tots els llibres de l'INH estan plens de cites, demostracions i proves per no donar cap pas en fals. Són llibres que costen de llegir perquè el lector s'ha d'aturar contínuament davant aquestes cites, proves i demostracions, però dels quals un va poant una quantitat ingent d'idees delicioses, dins de les quals hom pot flairar un esperit molt sincer de llibertat i veritat. Són llibres en què els respectius autors, quan fan una conjectura que encara no han pogut provar, ho diuen obertament perquè ningú no es porti a engany. Això passa especialment en aquells llibres que obren noves línies de recerca, com el meravellós *La sardana i la religió de les bruixes* d'En Jordi Bilbeny, o "*Del Ter al Túria*" d'En Pep Mayolas i En Lluís M. Mandado. Però hi ha un altre tipus de llibres escrits sobre temes molt més madurs, on ja no cal fer tantes cites, proves i demostracions, perquè ja han estat fetes abans, i ara ja s'ha pogut construir un relat consistent, com l'aclaridor llibre *Inquisició i decadència* d'En Jordi Bilbeny. Llegir aquest llibre t'ajuda a entendre el perquè d'una part molt important de la nostra història, però també t'ajuda a entendre la hipòtesi fundacional de tota la recerca feta per l'INH, que pren com a punt de partida el fet que la major part de documents existents han estat censurats i manipulats per la Inquisició amb finalitats polítiques. No obstant això, llibres com aquest tampoc venen mancats de proves, perquè *Inquisició i decadència* ve il·lustrat amb un seguit de testimonis d'autors de l'època que es van saber censurats i manipulats per la Inquisició castellana.

Per contra, la majoria de dades i versions oficialistes que fan servir aquells historiadors que ataquen l'INH no són vertaderes. I no ho són perquè ometen deliberadament la censura i la manipulació de la història que ara ja saben que existeix. Moltes de les seves argumentacions ja esdevenen fossilitzades i mortes abans de néixer per aquesta omisió en el mètode. Es converteixen en un cadàver ple de nafres i falsedats precisament perquè arrossequen, voluntàriament o involuntàriament, les errades introduïdes deliberadament per l'ocupant. Aquest és el cadàver tan poc exquisit al qual s'enfronten En Jordi Bilbeny i la resta d'investigadors de l'INH, que són conscients que han de superar aquesta manipulació i adulteració de la realitat.

Els historiadors i polítics oficialistes que demanen respecte per la història oficial em recorden a aquells que demanaven el mateix respecte per la ciència oficial a Galileu, Copèrnic i Giordano Bruno. E pur si muove, va respondre Galileu! Per cert, jo penso que aquestes teories científiques es van poder desenvolupar gràcies a l'*Ars Combinatòria* d'En Ramon Llull, un dels pares del futur Renaixement. Però els historiadors i polítics oficialistes no en volen saber res, de noves teories i dades històriques. No van voler saber res de la matemàtica de la història desenvolupada per Deulofeu, que li va permetre descobrir que Catalunya havia estat el bressol d'Occident. No volen tenir en compte aquesta nova gran dada que és la censura i la manipulació de la història, la qual obliga a revisar tota la historiografia existent.

La història feta només amb la recopilació de dades acaba sent una història morta. Per fer-la viva cal afegir un punt de vista, fer hipòtesis i conjectures. Cal saber què es recerca, amb quin objectiu i per què. I aquest objectiu sempre s'ha de fer servir per acostar-nos a la veritat. Per reconstruir la realitat robada i la història de Catalunya espoliada. Perquè Catalunya ha patit moltes menes d'espoli, no només l'econòmic. Com també ha patit genocidi. Ara estem descobrint que Catalunya va ser la potència medieval de la Mediterrània, que va descobrir Amèrica i que va ser protagonista del Renaixement. I tantes altres coses. I tot això ens ho han de negar? Ens han arribat a dir que el romànic català era llombard, que el gòtic català era francès, que el gòtic català de Sicília era normand, que el renaixement català no existeix, que el català ve del llatí, que el català era aragonès i que la Nació Catalana era la Corona d'Aragó. Un botí molt gran que es van repartir entre uns quants i que ara no volen retornar.

La catalanitat d'En Colom la considero inqüestionable. Els barcelonins respirem la seva presència cada dia. L'hem viscut a través dels nostres pares, avis i besavis que ens explicaven que En Colom havia estat al Saló del Tinell amb els Reis Catòlics, que havia fet batejar els indis a la Catedral i tantes altres coses. Aleshores, si fins i tot els nostres historiadors ens amaguen una evidència tan gran que arrossega tantes proves, per què ens ha de sorprendre la catalanitat d'altres personatges que també ens han robat i que han estat protagonistes en un arc mediterrani dominat pels catalans?

Us animo a visitar l'exposició del MACBA i a fer-vos vostre el punt de vista català de la història.

Xavi Llobet
Doctor Arquitecte
1 setembre 2019
Barcelona